

POWINNOŚCI DZIECI WOBEC RODZICÓW

Jest też obowiązek, jaki dzieci mają wobec swoich rodziców, do którego są zobowiązane zarówno przez prawo Boże, jak i przez naturę, aby sumiennie go przestrzegać: Biblia mówi: "Dzieci, bądźcie posłuszne rodzicom swoim w Panu, bo to rzecz słuszna." [Efezjan 6:1] A także: "Dzieci, bądźcie posłuszne rodzicom we wszystkim; albowiem Pan ma w tym upodobanie." [Kolosan 3:20].

A teraz pozwólcie, że wymienię kilka rzeczy, które dzieci powinny robić, by okazać rodzicom należną im cześć.

Po pierwsze, powinny zawsze uważać swoich rodziców za lepszych od siebie.

Obserwuję nikczemnego ducha wśród niektórych dzieci, a mianowicie, że są one skłonne do lekceważących i pogardliwych myśli o swoich rodzicach. To jest gorsze niż niewierzący, taka osoba ma serce psa lub bestii, które będzie gryzło tych, którzy je karmią, i którzy przynieśli je na ten świat.

Ale ktoś może się sprzeciwić, mówiąc: "Ale mój ojciec, jest teraz biedny, a ja jestem bogaty, i to będzie poniżające, albo przynajmniej przeszkodą dla mnie, aby okazać mu szacunek."

Udzielam następującej odpowiedzi:

Powiadam wam, że argumentujecie jak ateista i bestia, i stoicie w tej pełnej opozycji przeciwko Synowi Bożemu. [Mk 7,9-13] Czy błogosławieństwo bogactwa i odrobina chwały ludzkiej muszą sprawić, że poczujecie się tak ważni, że nie będziecie czcić ojca i matki? Pamiętaj o Słowie Bożym: "Mądry syn sprawia ojcu radość, lecz człowiek głupi lekceważy swoją matkę." [Przypowieści Salomona 15:20].

Choć twoi rodzice są w skrajnym ubóstwie, a ty sam jesteś niezwykle bogaty, to jednak on jest twoim ojcem, a ona twoją matką i musisz traktować ich z najwyższym szacunkiem: Biblia mówi: "Oko, które szydzi z ojca i gardzi sędziwą matką, wydziobią kruki nad rzeką lub zjedzą orlęta." [Przypowieści Salomona 30:17].

Po drugie, dzieci, powinniście okazać waszą cześć rodzicom, przez gotowość do pomocy im w tych rzeczach, których potrzebują. Apostoł Paweł powiedział: "Dzieci lub wnuki, to niech się one najpierw nauczą żyć zbożnie z własnym domem i oddawać rodzicom, co im się należy; to bowiem podoba się Bogu." [1 Tymoteusza 5:4] I tej zasady Józef przestrzegał wobec swego biednego ojca, choć sam był drugi po królu Egiptu co do potęgi, zauważ, co ujawnia Biblia: "Józef zaopatrywał w chleb ojca swego i braci swoich, i cały dom ojca swego według liczby dzieci." [Rdz 47:12; 41:39-44].

Ale pamiętajmy, co powiedział Paweł, o "odpłacaniu rodzicom". Są trzy rzeczy, za które, tak długo jak żyjesz, będziesz dłużnikiem swoich rodziców:

1. Za twoje bycie na tym świecie. To oni są tymi, od których, z suwerennej woli Boga, otrzymujesz swoje ziemskie życie.
2. Za ich troskę o zachowanie ciebie, kiedy byłeś bezradny i nie mogłeś zadbać o siebie.
3. Za trud, jaki podjęli, aby cię wychować. Dopóki nie będziecie mieli własnych dzieci, nie będziecie świadomi bólów, lęków, smutków i trudów, które przeszli, aby was wychować, a kiedy je odkryjecie, zdacie sobie sprawę, że nawet nie zbliżyliście się do odpłacenia im za ich miłość i wsparcie dla was. Jak często karmili was, gdy byliście głodni, i przyodziewali waszą nagość? Jaką troskę podjęli, abyście mogli mieć środki do życia i radzenia sobie, gdy byli martwi i odeszli? Być może zrezygnowali z własnego jedzenia i potrzebnych ubrań dla ciebie, a także uczynili się ubogimi, abyś mógł żyć jak człowiek, bo "czymże jest dziecko, jak nie kawałkiem rodziców zawiniętym w inną skórę". (Flavel) Wszystkie te rzeczy powinny być starannie rozważone przez Ciebie; i powinieneś dbać szczególnie o swoich rodziców, aby im się odwdziżyć. Pismo Święte tak mówi, rozum tak mówi i tylko ci, którzy myślą jak psy i bestie, będą temu zaprzeczać. Obowiązkiem rodziców jest poświęcenie się dla swoich dzieci, a obowiązkiem dzieci jest odpłacić się rodzicom.

Dlatego pokaż, z pokornym sercem wdzięcznego dziecka, że to robisz do dziś, z całego serca, pamiętaj o miłości swoich rodziców. To może być najlepiej widoczne przez posłuszeństwo rodzicom.

I znowu, jeżeli twoi rodzice są pobożni, a ty jesteś niegodziwy, ponieważ nie narodziłeś się na nowo przez Boga, to masz rozważyć, że musisz bardziej niż kiedykolwiek szanować i czcić swoich rodziców, nie tylko jako ojca w ciele, ale jako pobożnych rodziców; twój ojciec i matka zostali dani od Boga, aby byli twoimi nauczycielami i instruktorami na drodze sprawiedliwości. Dlatego też, nawiązując do słów Salomona:

"Zachowuj, synu mój, przykazanie swego ojca i nie odrzucaj nauki swojej matki! Utrwał je na zawsze w swoim sercu, i owiń nim swoją szyję." [Przypowieści Salomona 6,20-21].

Teraz, aby pomóc ci być posłusznym, rozważ następujące kwestie:

1. Że to zawsze było praktyką tych, którzy są i byli posłusznymi dziećmi; tak, nawet samego Chrystusa wobec Józefa i Marii, choć On sam był Bogiem błogosławionym na wieki. [Łk 2:51].

2. Masz też surowe wyroki Boże na tych, którzy byli nieposłuszni, abyś bał się nieposłuszeństwa. Na przykład:

(1.) Ismael, z powodu swojej szyderczej postawy wobec ojca i matki, został wyrzucony z dziedzictwa ojca i z królestwa niebieskiego. [Rodzaju 21:9-14; Galacjan 4:30].

(2.) Dwaj synowie Heliego, Hofni i Pineas, za odrzucenie koniecznego upomnienia ojca, sprowokowali Wszechmocnego Boga, aby stał się ich wrogiem: "Lecz nie usłuchali głosu swego ojca, gdyż Pan postanowił ich zgubić." [1 Samuela 2:23-25].

(3.) Syn króla Dawida, Absalom, został powieszony, jak można powiedzieć, przez samego Boga, za to, że zbuntował się przeciwko swojemu ojcu. [2 Samuela 18:9]

Poza tym, jak mało zdajesz sobie sprawę z tego, jak bolesne jest to dla twoich rodziców, kiedy zdają sobie sprawę, że możesz być potępiony w piekle! Ile modlitw, westchnień i łez wyciśniętych jest z ich serc z tego powodu? Każdy twój grzech trafia do ich serca, z obawy, że Bóg powinien wykorzystać okazję, by na zawsze zatwardzić twoje serce. O jakże Abraham wzdychał za Ismaelem. Powiedział do Boga: "Oby tylko Ismael pozostał przy życiu przed twoim obliczem!" [Rdz 17:18] O jak Izaak i Rebeka smucili się z powodu grzechów Ezawa. [Rdz 26:34, 35]. A jak gorzko opłakiwał Dawid swego syna, który umarł w swej niegodziwości? [2 Samuela 18:32, 33].

Wreszcie, czy możesz sobie wyobrazić, że wspomnienie miłującej troski twoich bogobojnych rodziców o twoją duszę, tylko zwiększy twoje męki w piekle, jeśli umrzesz w swoich grzechach?

I znowu, jeśli twoi rodzice i ty, jesteście pobożni, jak szczęśliwa jest to rzecz. Jak będziesz się cieszył, gdy ta sama wiara będzie żyła zarówno w twoich rodzicach, jak i w tobie? Twoje nawrócenie, być może, jest

owocem błagań i modlitw twoich rodziców o twoją duszę; i nie mogą się z tego nie cieszyć; bądź pewien, że cieszysz się razem z nimi. Jest to prawda, w zbawieniu cielesnego syna, o którym mowa w przypowieści o synu marnotrawnym: "Ten mój syn był umarły, a znów żyje; był zgubiony, a odnalazł się". Zaczęli więc świętować." [Łk 15,24] Weźcie to pod uwagę, że wasi rodzice otrzymali zbawczą łaskę, tak samo jak wy, dlatego tym bardziej starajcie się w swoim sercu czcić ich, szanować i być im posłusznymi.

Jesteś teraz w stanie lepiej ocenić bóle i troski, przez które przeszli twoi rodzice, zarówno dla twojego ciała, jak i duszy, dlatego staraj się im odpłacić. Masz siłę i zasoby, aby odpowiedzieć w pewnym stopniu na polecenie Pana, aby dbać o swoich rodziców i dziadków, więc nie zaniedbuj tego. Jest to podwójny grzech w synu łaski, aby nie pamiętać pierwszego przykazania z obietnicą [Efezjan 6:1, 2]. Uważaj, aby nie dać swoim słodkim rodzicom choćby jednego niewłaściwego słowa, lub pokazać niewłaściwą postawę wobec nich. Kochaj ich, bo są twoimi rodzicami, bo są pobożni, i dlatego, że musisz chwalić Pana z nimi.

I znowu, jeśli jesteś pobożny, a twoi rodzice są bezbożni, jak to często bywa, to:

1, Niech twoje serce boleje nad nimi; to twoi rodzice idą do piekła!

2. Jak już mówiłem do żony, w odniesieniu do jej niewierzącego męża, tak teraz mówię do ciebie, uważaj na grzeszny język: mów do nich mądrze, cicho i pokornie; rób dla nich wszystko wiernie bez narzekania; i znoś z dziecięcą skromnością ich wyrzuty, ich gorycz i złe mowy. Wypatruj odpowiednich sposobności, aby przedstawić im ich stan. O! jak szczęśliwą rzeczą byłoby, gdyby Bóg użył dziecka, aby przyprowadziło swego ojca do wiary! Wtedy rzeczywiście ojciec mógłby powiedzieć: Owocem mojego własnego ciała, Bóg nawrócił moją duszę. Niech Pan, jeśli taka jest Jego wola, nawróci naszych biednych rodziców, aby oni wraz z nami mogli stać się dziećmi Bożymi. Tak więc w kilku słowach napisałem do was, zanim umrę, słowo, które ma was pobudzić do wiary i świętości, ponieważ pragnę, abyście mieli życie, które jest przeznaczone dla wszystkich tych, którzy wierzą w Pana Jezusa i miłują się wzajemnie. Po mojej śmierci odpocznę od mojej pracy i będę w raju, dzięki łasce Bożej. Jednak nie mogę zrobić nic dobrego z nieba, gdyż tylko wtedy, gdy jestem na ziemi, muszę wam czynić dobrze. Dlatego nie wiedząc, ile dni pozostało mi z mojego ziemskiego życia, ani jakie mam jeszcze moce i możliwości, aby w pozostałym czasie służyć mojemu Bogu i wam, skorzystałem z tej okazji, aby przedstawić wam te kilka zdań dla waszego zbudowania.

Rozważcie to, co zostało powiedziane, a Pan da wam zrozumienie we wszystkich sprawach. Amen.